

[Alfred Hansen]

vedrørende renten. Han kørte frem med det sædvanlige om det offentlige forbrug og sagde, at det var hovedårsagen, og det kan naturligvis ikke undre, at hr. Maisted vil benytte lejligheden til det endnu en gang.

Når hr. Waldorff fra venstresocialisterne ikke ville tage del i debatten, så ved jeg ikke, om man skal tage det som udtryk for, at penge, økonomi og kapital ikke længere interesserer venstresocialisterne, eller det er et udtryk for, at venstresocialisterne i og for sig havde tænkt sig en anden ordfører.

Jeg vil gerne afrunde med nogle spørgsmål til ministeren. Jeg kan forstå på ministeren, at det fortsat er betalingsbalanceunderskuddet, der skal klares, før vi kan få renten ned. Derfor skal jeg spørge præcist: hvor langt skal betalingsbalanceunderskuddet ned, før der efter ministerens mening kan skabes grundlag for en rentesækning? Skal vil have det ned på nul eller på 6,5 mia kr., som hr. Ellemann-Jensen lægger op til for det kommende år, hvor regeringen stiller sig tvivlende over for, om man kan nå det, eller skal det ned på et andet beløb? Jeg synes, det i hvert fald må være passende, om man ved afslutningen af denne debat kan få dette oplyst.

Hvordan vil egentlig en afvikling af rentefradragsretten påvirke renteniveauet? Hvad forventer ministeren sig af det bebudede forslag om afskaffelse af rentefradragsretten? Hvordan mener ministeren det vil virke på rentehøjden? Og hvor mener ministeren at grænsen ligger for ågerrenter i 1979?

Og så kunne jeg godt tænke mig at vide, med hvilken følelse ministeren betragter det stadig stigende udbud af private pantebreve, som vi slet ikke har haft inde i diskussionen endnu. Jeg vil tro, at ministeren meget hurtigt kan knytte kommentarer til denne problemstilling set i relation til rentehøjden.

Så skal jeg lige sige, at det er sådan, at de langfristede lån er blevet meget dyre i forhold til de kortfristede lån. Obligationsrenten for de langfristede lån lå i oktober 1978 på 17,62 pct. – hr. Arne Bjerregaard mente, at det kun var 15 pct., men det var 17,62 – og de lavt forrentede lån, altså de meget kortfristede lån, lå på 17,42 pct.

Retsforbundet har med vilje naturligvis ikke stillet nogen dagsorden i dag. Vi har ønsket en rolig og afslappet debat om dette for os og for samfundet meget vigtige pro-

blem, nemlig rentehøjdens indflydelse på erhvervslivets konkurrenceevne. De, der har forventet eller frygtet en sådan dagsorden, må altså være skuffet. Vi har ønsket at bidrage til en saglig debat om disse ting, men desværre må jeg nok udlede den konklusion af ministerens kommentar, at regeringen ikke har noget nyt at komme frem med. Man vent, og man ser, og man håber, at det går.

Poul Nielson (S):

Jeg skal gøre det som en meget kort bemærkning.

Jeg sagde i første runde, at hr. Alfred Hansens fremstilling ved starten af debatten bar præg af et letsind, og jeg er ikke i stand til at ændre den vurdering på nuværende tidspunkt. At sige, at der er plads til en sænkning af renten, at der er plads til en ophævelse af begrænsningerne i kreditgivningen, samtidig med at man ikke angiver nogen særlig positiv holdning til nødvendigheden af en tilbageholdenhed, når det gælder indkomstudviklingen, er betragtninger, som, hvis de blev fulgt i praksis, ville skabe et inflationspres, som igen ville ødelægge den positive udvikling, vi trods alt skridt for skridt er kommet ind i i Danmark i de senere år, og som det er ubetinget nødvendigt at fastholde, hvis vi skal løse problemerne.

Jeg vil gerne her takke økonomiministeren for den meget klare og balancerede fremstilling af nødvendigheden af, at det både er renten og indkomstudviklingen, der må gøres noget ved, og den afvisning, der indirekte lå i, at vi her står over for et valg, at det enten er det ene eller det andet, der er et problem, men at vi er nødt til at tage vare på begge sider af problemet. En sådan balanceret indstilling til disse problemer, der har været diskuteret her, rimer mere med, hvad det sagligt er nødvendigt at gøre. Det er måske ikke helt så heroisk, som nogle kunne tænke sig at kræve det i debatten, men til gengæld er det væsentlig mere troværdigt end det, andre end denne regering kan levere.

Maisted (FP):

Jeg synes, at det var et særdeles godt indlæg, økonomiministeren havde her i anden omgang. Jeg følte mig helt hensat til, at det var en fremskridtsmand, der skulle have været økonomiminister.